

#PrekiniŠutnju

25.11.2020.

Međunarodni dan borbe protiv nasilja nad ženama

Umjesto uvoda

Udruga Studio B je tijekom studenog provodila javnu kampanju povodom Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad ženama pod nazivom **#PrekiniŠutnju**.

Rezultati ove kampanje su online brošure i kratki video s ciljem osviještavanja o rasprostranjenosti rodno uvjetovanog nasilja.

Kako bismo prikupili priče o doživljenom nasilju kreirali smo četiri kutije koje su bile postavljene na nekoliko lokacija. Naše su sugrađanke napisale anonimne priče i ubacile ih u kutije, na čemu im se ovim putem zahvaljujemo.

Također zahvaljujemo svim partnerima u provedbi akcije (Udruga gluhih i nagluhih Nova Gradiška, Centar za socijalnu skrb i Cake bar Malina), te svim medijima koji su nam pomogli u promociji akcije.

U nastavku vam donosimo prikupljene priče.

PRIČA I

Evo da i ja kao žena ispričam priču o jednoj vrsti nasilja – **psihičkog**. Udala sam se kao mlada i živila u kući muževih roditelja. Tada nisam bila svjesna koliko će to biti naporan život. Morala sam sve ukućane služiti i čistiti za svima, a na to baš nitko nije obraćao pažnju. Djeca od brata su mi krala nakit, ali mi to nitko nije vjerovao jer su oni ipak djeca. Tada je počelo mužev varanje i tjeranje iz kuće, ali kad sam ipak otišla onda je počela prijetnja o oduzimanju djece. **Ja sam se za sve izborila i sada živim lijep život. Tako i vi budite hrabre i izborite se za sebe. Nemojte šutiti i trpjeti.**

PRIČA II

Moje je djetinjstvo bilo sretno i normalno, **sve dok se nisam udala mlada**. Došla su djeca, prvo, drugo, treće, a onda nastaju problemi. Suprug se odao piću – zatim rat doma - a onda još i gore. Zlostavljaо me fizički i psihički – batine, bježanje, skrivanje i slično. **Sada sam sama i živim mirnim životom**, ali su posljedice ostavile na mene duboki trag.

PRIČA III

U braku sam 35 godina. Muž mi je radio terenski posao. Konzumirao je alkohol, nekada i u većim količinama. Bilo je dosta psihičkog maltretiranja. Kao roditelj je bio dobar, ali su se djeca brinula do kada će ja to moći podnijeti. Prošle godine je pao u depresiju koja je bila teška i nepodnošljiva. Potražili smo stručnu pomoć psihologa i psihijatra. **Napokon smo javno progovorili.** Muž mi je proveo 20 dana na psihijatriji. Dobio je terapiju koju redovno uzima, ne konzumira alkohol. Doktorica je rekla mome mužu obitelj je najveće bogatstvo. Hvala Bogu život nam se vratio u normalu i dišemo punim plućima.

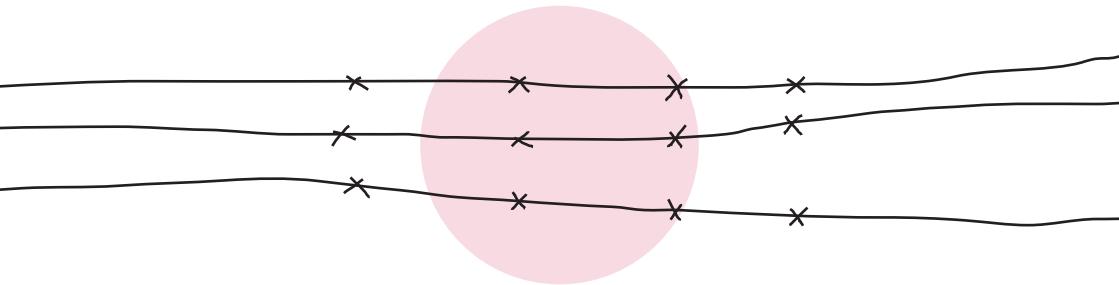
Zaključak svega - problem treba riješiti u korijenu.

PRIČA IV

Bila sam u vezi, ostala sam trudna i udala sam se. Ginekolog mi je rekao da će se dijete roditi bolesno. Kada sam to rekla mužu on mi je rekao da je to **genetska greška s moje strane te me istukao**, a ja sam pobegla k svojim roditeljima. Zbog sramote okoline nismo ništa prijavili policiji. Rodila sam dijete, a puno su mi pomogli roditelji i obitelj. I sada nakon 14 godina otac još nije posjetio dijete. U međuvremenu sam se ponovno udala i imam muža **koji obožava i mene i moje dijete.**

PRIČA V

Udala sam se sa 19 godina, brzo je došlo prvo dijete. Muž je bio u vojski, živjeli smo s njegovim roditeljima. Često je dolazio kući pijan i tukao me. Njegovi su isto pili i vrijeđali me. Moji su roditelji brzo umrli, nisam imala nikoga. Zlostavljanje se svodilo na svaki dan, aко njega nije bilo, njegovi su me vrijeđali. Rodila sam i drugo dijete, ali se ništa nije promijenilo. Jednom kad sam mu vratila svekrva me pitala što sam napravila njenom sinu. Tu je nastala svađa, što sam ja njemu napravila, a što sam ja bila plava i izubijana nikome ništa. Kad je sin isao u 8. razred rekla sam da više ne mogu to durati i kad krene u srednju da idem iz kuće. Muž je prestao piti, promijenilo se, ali su tragovi svega ostali. Nisam imala nikoga tko bi me podržao i nisam imala hrabrosti da to prekinem. Sad bih sve drugačije napravila. **Ni jedna žena nije zaslужila da bude zlostavljana.** A najgore od svega je što sve mi žene kažemo da zbog djece se trpi. I na njima ostaje trag toga svega. Treba prekinuti nasilje nad ženama. **Nadam se da će moja priča pomoći i potaknuti vas koje se bojite progovoriti da prekinute šutnju i tako date podršku svim zlostavljenim ženama.**

PRIČA VI

Bio je divan dan, imali smo društvo na rođilju i malo smo popili. Muž je popio malo više i stalno me zadirkivao da sam debela, na što ličim, kako je moja mama glupa i debela kao ja. Kad mi je bilo dosta spomenula sam njegovu mamu i kako ni ona nije dobra, da ne dolazi vidjeti unučad i tad me lupio. Ostala sam skamenjena. Onda me je opet lupio da sam pala i pola lica mi je bilo krvavo. On je otisao gostima i glupirao se i rekao je j.... tebe i twoju mamu, j.... vas sve ... Tad su gosti reagirali i pokušali ga zaustaviti ali on je htio opet tući, ali je upao u potok i rasjekao ruku. Još sam ga vozila na hitnu i morala staviti naočale da se ne vidi da imam podljeve. On je bio bahat i bojao se doktora, pitali su me jesam dobro, trebam li pomoći. Rekla sam da je sve u redu i tako smo otišli kući, od tada se nasilje sve češće nastavljal, a ja sam sve prešućivala i skrivala od svih jer bi me uvijek ubijedio da sam ja za sve kriva. I uvijek bih se osjećala grozno i nemoćno i da će mi uzeti djecu, a to nisam nikako mogla dopustiti. **Nisam vjerovala da će mi netko pomoći i da imam zaštitu.** Jednom sam odlučila i otišla u sigurnu kuću s djecom te se sakrila od manijaka. **Molim vas nemojte kao ja misliti da izlaz ne postoji. Postoji, samo se trebamo ohrabriti i prekinuti šutnju. Izboriti se za sebe i svoju djecu i živjeti normalno zdrav život.**

PRIČA VII

Želim vam opisati kako sam bila žrtva nasilja jer želim **prekinuti Šutnju i pomoći svim ženama** koje se bore i doživljavaju nasilje da se pokrenu, ohrabre i izbore za sebe... jer znam kako se osjećaju. Uđala sam se relativno mlada, sad znam da je razlog bio u odgoju kojemu je tradicija da se udaš ako si u dugogodišnjoj vezi. Pošto nikada nisam par dana u komadu provela sa suprugom upoznala sam ga tek nakon vjenčanja. On je jedna posesivna i dominantna osoba koja je mene, osobu inače jakog karaktera psihički zlostavljava tako da sam se njegovim primjedbama osjećala da ništa ne vrijedim ako ne razmišljam kao i on. Nisam smjela slušati glazbu koju volim jer je to loše, samo je njegov izbor glazbe logičan. Nisam se trebala družiti sa svojim prijateljicama jer su one sve glupače i on je najpametniji, a ja nikada neću biti kao on pa će me on sve naučiti što valja, a što ne i tako unedogled. Kad je došlo dijete mislila sam da će se smiriti i ta „vikend“ pijanstva kako ih je on nazivao da će prestati. Ali sve je postalo još gore, dolazio bio zorom kući i derao se, uskraćivao mi je financije, a ja nisam kao bila sposobna za rad jer sam završila samo 4 godine srednje strukovno obrazovanje pa neka bude kući, a on „propali gimnazijalac“ samo je radio što je htio i nikada se nije pitao kako se ja osjećam, niti pomogao oko djeteta. Jednom me i udario, ali tad sam vratila i rekla da je dosta. I to psihičko maltretiranje mi je bilo previše. **Otišla sam!** Sada nakon 12 godina imam predivnog supruga kojeg volim, zaposlena sam i radim posao koji volim, slušam glazbu koju hoću, imam prijatelje koje sam sama izabrala i najvažnije slobodu odabira te svoju djecu odgajam po normalnim životnim vrijednostima. **Zato se izbori za sebe i pokaži svijetu da vrijediš jer svaka od nas je neprocjenjiva!**

#PrekiniŠutnju

PRIČA VIII

Dok ne doživiš ne znaš kako je za zlo. Kad god sam gledala na televiziji i čitala o zlostavljanim ženama, govorila sam sama sebi: „Hvala Bogu meni se to ne događa.“ Ali, prevarila sam se. Ovo je moja priča.

Bila sam najstarije dijete u obitelji, sve sam morala ja, moje sestre i brat su bili poštovanji svega. Zato sam se i udala mlada. Kažu neki da čak i nisam. Udalala sam se sa 17 godina, prekinula sam srednju školu zbog ljubavi, zbog njega, zbog mog budućeg muža koji je bio stariji od mene. Dok smo bili cura i dečko bilo je super, ljubav je i veza cvjetala. Ubrzo smo se zaručili i sve super. Ostali kod mojih roditelja živjeti. Bilo je jedno vrijeme super, idilično, e onda prva svađa, druga svađa, ali sve sam razmišljala sve je to dobro, živimo u zajednici, tj. s mojima pa mu možda to smeta, nemamo svoju slobodu, svoj mir. Šutila sam i saginjala glavu. **Mama mi je govorila, kćeri, šuti odabrala si i moraš šutiti i živi kako god je, rekoh ajde poslušati ču te,** šutila, vjenčali smo se i bilo je sve super, dok nismo se uselili u svoj stan, još sam povikala kad smo preselili u svoj stan „Jupi, napokon sam i napokon svoj mir“, ali taj mir nije dugo trajao, počelo je opijanje s njegove strane, vrijedan je s teškim riječima, da sam glupa, debela, neuredna, histerična i opet sam šutila. I rekla sama sebi, ajde pijan je pa ne zna šta priča, ajde možda sam i ja kriva što mu prigovaram što pije, Ajde, neću više, šutit će. Kad nije bio razgovarali smo i odlučio je da neće piti i da će se promjeniti i na to sam pristala. Neko je vrijeme bilo sve opet u redu, pričali smo o braku, o djeci, ali sve je počelo opet po starom nekon nekog vremena. Opeta su počela vrijedanja, ponižavanja i trajalo je godinama dok nisam sama sebi rekla dosta, i sjela sama sa sobom i rekla sebi pa jel ja moram to trpiti, kad sam, kako kažu u našem narodu, pokazala zube, izbila je žestoka svađa nakon koje sam dobila dva velika šamara. Kad je uslijedio treći šamar, zaustavila sam ga i odgurnula od sebe, zaključala se u sobu i spakovala sam svoje stvari i otišla od njega i rastala se od njega. **Napokon sam bila prvi puta ponosna na sebe da sam to prekinula.** Da tada nisam skupila hrabrosti i otišla tko zna gdje bih sada bila ili bi nastavila šutiti i trpiti.

PRIČA IX

Način na koji su me muški ili ljudi općenito omalovažavali je tako da su cijeli moj život sprdali i omalovažavali na način koji živim zato što sam sa sela i imam životinje. Uvijek su mi govorili kako je kod mene neuredno i da smrdim.

PRIČA X

Dečki su me cijeli život izrugivali zato što sam bila malo deblja. Uvijek, svaki dan su me ismijavali i bilo mi je jako teško.

PRIČA XI

Bivši muž je branio trošenje novca za kupovinu odjeće i obuće za mene i djecu. Ponižavao me i vrijedao. U 10 godina braka sam stekla osjećaj manje vrijednosti. **I sama sam mislila da sam nitko i ništa.** Mislila sam da nisam vlasnica svog života. Taj problem se događa u mnogim obiteljima i brakovima. **Žene šute jer ih je sramota,** jer ne rade, nemaju novaca i ne doprinose finansijski.

Umjesto zaključka

Udruga Studio B je 2017. godine provela istraživanje o rodno uvjetovanom nasilju na području Brodsko-posavske županije. Rezultati su pokazali kako je minimalno 19,75 % žena u Brodsko – posavskoj županiji bilo žrtvama nasilja, dok je prosječna brojka 37,58 %. **Dakle, svaka treća žena u BPŽ bila je žrtvom nasilja.**

Podaci su u skladu s rezultatima istraživanja na nacionalnoj, pa čak i europskoj razini. Nije zabilježena veća učestalost rodno uvjetovanog nasilja u BPŽ, iako je dosta ispitanica odbilo odgovoriti na određena pitanja, što možemo tumačiti kao nespremnost priznavanja doživljenog nasilja ili neprepoznavanje doživljenog nasilja.

Nasilje nad ženama dugoročno ostavlja bezbrojne negativne posljedice na društvo u cjelini – od smanjene ekonomске aktivnosti, preko povećanih izdataka za zdravstvo, do nepovoljne demografske slike.

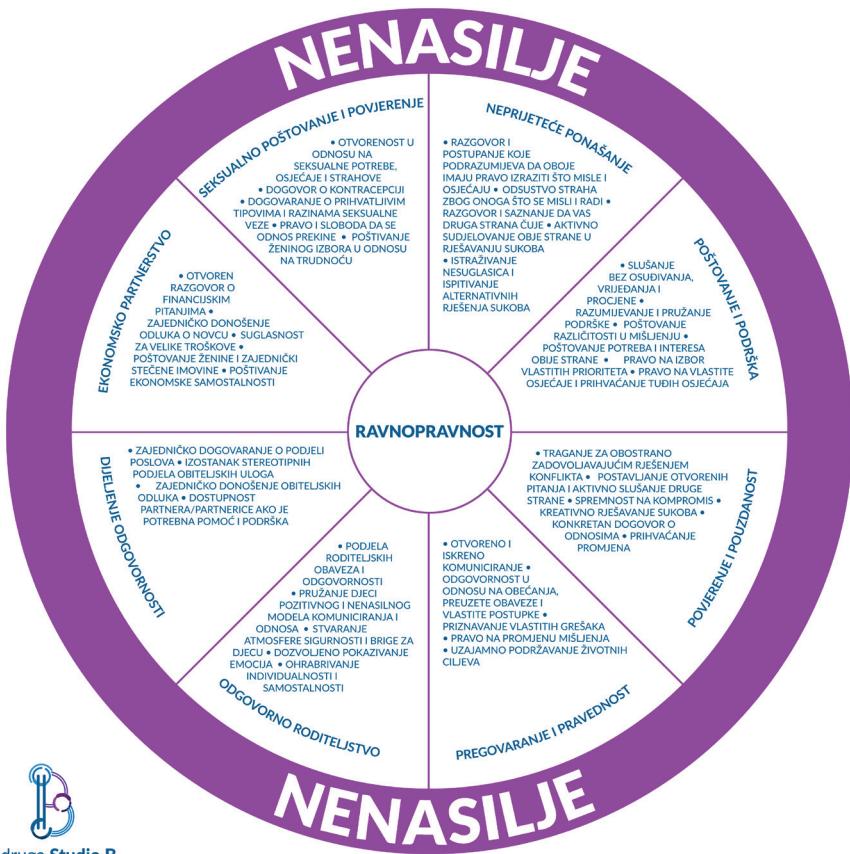
U ovoj brošuri iznijeli smo 11 priča naših susjeda, sestara, kolegica, majki i prijateljica, koje žive s nama i oko nas. Ove priče su nam podsjetnik kako „*bezazleno*“ dobacivanje i provociranje često preraste u ozbiljne oblike nasilja koji ostavljaju dugoročne psihološke i fizičke posljedice nad žrtvom i njenom okolinom, ali i nad nasilnikom.

Odgovornost je svakog od nas promicati kulturu nenasilja i ravnopravnost žena i suzbijati nasilje kad ga vidimo u našoj okolini.

Kako bismo mogli aktivno djelovati na suzbijanju rodno uvjetovanog nasilja u partnerskim odnosima bitno je znati prepoznati pojavne oblike nasilja.

U nastavku donosimo nekoliko ilustracija koje nam na jednostavan i razumljiv način objašnjavaju što je nasilje; što je nenasilje i kako izgleda krug nasilja.

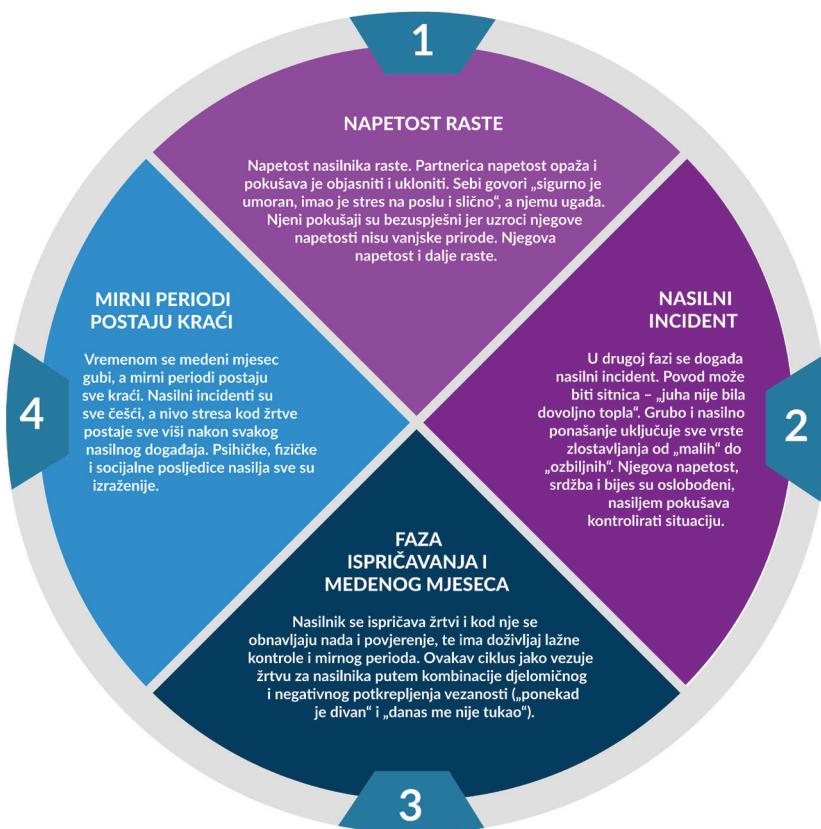

KRUG NASILJA NAD ŽENAMA

(izmjena faze napetosti, nasilnih incidenata i "medenog mjeseca")

Nasilje uvijek počinje psihološkim i verbalnim zlostavljanjem

Impressum

Urednica: Nikolina Jureković
Dizajn: Paolo Pelesk, DizajnLab

Za izdavača:

Udruga Studio B
Bodovaljci 87, 35420 Staro Petrovo Selo
www.udrugastudiob.hr

0800011011
je besplatni telefon za pomoć
ženama žrtvama nasilja

Ova brošura kreirana je povodom Međunarodnog dana borbe protiv
nasilja nad ženama.

Bodovaljci, 25. studeni 2020.